

กราบเท้าคุณแม่ที่เคารพอย่างสูง ◎ ◎ ◎ ◎ ◎

นานแค่ไหนแล้วนะ...ที่เราไม่เคยเขียนจดหมายถึงกันเลย อาจเป็นเพราะ...เทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้มีทางเลือกมากมายในการที่จะติดต่อสื่อสารกัน หรือเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมก็เบี่ยงไปหาแม่ให้เร็วได้อย่างที่ใจคิด แต่มาคิดดูอีกที...ในสมัยก่อนหนูจำได้ว่า เวลาที่พวกคุณอา หรือ คุณน้า เขียนจดหมายมาถึงคุณตาคุณยาย คุณปู่คุณย่า แล้วหนูก็ได้นั่งสตั้บรับฟัง ข้อความในจดหมายนั้นด้วย ในใจของหนูรู้สึกอึดอัดใจเป็นอย่างมาก เพราะข้อความในจดหมายได้เรียงร้อยถ้อยคำ ความรู้สึกต่างๆผ่านมาทางตัวอักษร มันช่างได้อรชรสในการรับฟังเสียจริง บางครั้งก็เห็นคนที่กำลังอ่านจดหมายมีน้ำตาคลออยู่ตลอด หนูรู้สึกว่า...ความรักและกำลังใจ คงถูกส่งผ่านมาทางตัวอักษรและทำหน้าที่ของมันได้เป็นอย่างดี วันนี้จึงเป็นโอกาสที่ดีมากๆเชียว ที่หนูขอเขียนจดหมาย ถึงแม่...ด้วยความรักและความรู้สึกที่มีแม่อาจไม่สามารถถ่ายทอดได้ทั้งหมด แต่หนูคิดว่า...จดหมายฉบับนี้คงทำให้แม่ของหนูมีรอยยิ้มเกิดขึ้น แม่เพียงสักเล็กน้อยหนูก็ชื่นใจมากๆแล้ว

แม่จำ...ตลอดเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา ชีวิตของหนูได้ผ่านเรื่องราวร้อยพันมากมาย ผ่านความสุข ความรัก ความเจ็บปวด ท้อแท้ในใจ ผ่านช่วงเวลาของชีวิตที่เกือบจะเอาชีวิตไม่รอดจนอาจไม่สามารถมานั่งเขียนจดหมายถึงแม่ในวันนี้ได้ แต่...มันก็เป็นเพียงเหตุการณ์ที่ผ่านพ้นไปแล้ว และทุกๆเหตุการณ์ที่ผ่านมานั้นไม่เคยมีสักครั้ง...ที่ขาดการเติมความรัก ความอบอุ่นด้วยความจริงใจของผู้หญิงที่ดีที่สุดในโลกสำหรับหนูคนนี้ แม่...ไม่เคยห่างจากความรู้สึกหนูเลย หนูจำอยู่ในใจมาเสมอ ที่แม่คอยพร่ำสอนหนูว่า “คนเราเกิดมาจะมีค่าได้ก็ต่อเมื่อรู้ตัวที่จะเกิดมาเพื่อสร้างคุณค่าให้กับผู้อื่น” แม่มักเสียสละ และเป็นผู้ที่ต้องเหนื่อย ต้องรับผิดชอบเรื่องราวต่างๆมากมาย จนบางครั้ง...หนูก็ต่อต้าน และเถียงแม่ว่า...แม่ทำแบบนั้นทำไม ทำไมเราต้องเดือดร้อนเพียงเพราะให้ผู้อื่นสบายใจ แต่ก่อน...คำตอบของแม่ไม่เคยทำให้หนูเข้าใจเลย แต่...ตอนนี้หนูเข้าใจแล้ว ที่แม่ทำ...เพราะแม่ต้องการที่จะได้ทำหน้าที่เพื่อให้สมคุณค่าของการที่ได้เกิดมาชีวิตอยู่ ความกตัญญูที่หนูได้เห็นจากแม่ มันมีคุณค่ามากมายเหลือเกิน

แม่จำ...หนูอยากบอกแม่ว่า...หนูรักแม่มาก หนูขอพรคุณพระศรีรัตนตรัย โปรดดลบันดาลให้แม่ของหนู ผู้หญิงแกร่งคนนี้ได้พบกับความสุขที่นิรันดร์ในเส้นทางแห่งธรรมที่แม่ปรารถนามาตลอด แต่โอกาสยังไม่สามารถอำนวยเสียที แต่เรา...ก็จะสู้ไปด้วยกันนะคะ ขอให้สุขภาพของแม่แข็งแรง สมบูรณ์ทั้งกาย วาจา และใจ ขอให้แม่สมหวังทุกประการในสิ่งที่ปรารถนา หนูจะเป็นลูกที่ดี และ ไม่ทำให้แม่ต้องผิดหวังได้อย่างที่หนูเคยทำมาตลอดทั้งชีวิต เพราะหนูรู้ว่านั้นเป็น ของขวัญที่ทำให้แม่ยิ้มได้เสมอ หนู...รักแม่มากที่สุดในโลกเลยคะ

รักและเคารพอย่างสูง

ครูบุญเกิด เพ็ญใจ

นักเรียนและคุณครูที่ปรึกษา ม.5/5